

SLOVENSKI NAROD.

Izahaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraj. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gid. — Za oznanila se plačuje od četiristo stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Uredništvo, na katero naj se blagovoljno pošiljajo naročila, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Naš notranji sovražnik.

Nevarnejši nego naša nemškovačna vlada in vsi naši nemškutarji vkup je za nas Slovence malomarnost, nedelavnost, neveselje do narodne blagosti, apatija do domovinske svete stvari, katerej služiti do zadnjega je vsak sin naše otečbine dolžan, ako hoče ime poštenjakovo in domoljubovo nositi. Sicer tožijo o apatiji, ki začasno mami vse napredovanje in poleni napredek kakor teška vročina sedanjih dnij, — skoro vse stranke; vendar mi Slovenci morda imamo še poseben vzrok, kajti naša društva malo delajo, naši pisatelji (skoro se bojimo tega izraza v množnem številu) malo pišejo, naši agitatorji križem roke držé itd. Tu in tam bi lahko bolje bilo, nego je. Kje so uzroki? moramo se takoj vprašati, ako hočemo, da se stvar zboljša, kolikor se od naše strani zboljšati dá. Kajti občni položaj mišljenja, delovanja ali nedelovanja ima mnogokrat globokejšje uzroke in se dá popraviti le sam iz sebe, ter se izprevidi na nagloma in nenadoma na bolje ali slabše.

Največ uzroka apatije mej slovensko inteligencijo je iskati v naših navideznih nevspehih. Ker nismo programa, ki je bil uže pred petnajstimi leti postavljen, izveli, za to onemagavamo in trudno roke pokladamo v naročje ali pak se obračamo proč? Kakor da bi se cel narod dal vzgojiti prej, nego je en poramezen človek vzgojen, ki vendar 20 let potrebuje! Kakor da bi naš program, ki odpravlja krivice, ki nas uže 1000 let teró, v enem letu mogel novo slovensko zgodovino sedanjosti narediti, skok napraviti, kjer natara terja težaven prelaz! Mnogo izmed onih rodoljubov, ki denes

apatično ali nedelavno in leno na strani sedé in celó z javkanjem in tarnanjem še družim duševno krepkim in neutrujenim veselje do delovanja jemljó, — je nekdanj preveč pričakovalo in našo stvar s premladimi očmi gledalo. Ideje počasi rastejo in vrtar mora neutrudno hrbet kriviti in zlahtnemu drevesu leto za letom prilivati, predno močno drevo vzraste.

„Kakšno je bilo pred desetimi leti pri nas, sedaj je slabše,“ čujemo govoriti pesimista. Ali mož ne pomisli, da je bil on pred desetimi leti za deset let mlajši, je torej gledal za deset let z mlajšimi očmi, ki so rade gledale stvar tako, kakor jim je dopalo, denes mu pa pesimizem poleg večje starosti še barvane naočnike natika.

Mi smo prepričani, da smo Slovenci močnejši, nego smo kedaj bili. Ne sme nas motiti, če nam stojé naši protivniki vse drugače in boljše organizirani nasproti, nego so nam stali pred 10 leti. Ne sme nas motiti, če nam notranje tu in tam slabo gré; nekdanj, ko nismo nič imeli, bilo je še slabše, — samo da smo pozabili, ker hudo človek rad pozabi in zmanjšuje v spominu, dobrega ne more pozabiti, nego ga poveljuje. — Če bomo mi sedaj obupavali, ko imamo od Drave do Adrije, od Celovca do hrvatske meje uže toliko raznih narodnih društev, toliko časnikov, in povsod uže več ali manj zavednih mož, kaj poredó duhovi naših vrlih vzbuditeljev, Vodnika, Preširna i. t. d., ki so začeli sami, brez tal, brez pomočkov, delati, a niso apatije poznali, ki nij nikdar nasledek zdravja.

In mi mlajši, za njimi lažje delujoči bi imeli manj rodoljubnega poguma?!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. julija.

Truplo pokojnega starega cesarja *Ferdinanda* se je 5. julija v burgi na Dunaji na oder dejalo. „Nemške“ in ogerske telesne straže — pravi oficijozen telegraf (ki tu naravnost jemlje namestu „avstrijske“, izraz „nemške“) — ga stražijo. Proski cesarjevič naslednik je prišel na Dunaj in ga je sam cesar sprejel. Tudi italijanski princ je 5. došel in ga je sprejel cesar in v svojo burgo peljal. — Najnovejši telegram tukajšnjega lista poroča, da je prišel tudi ruski carjevič naslednik 6. t. m. in je bil na kolo-dvoru posebno častno od cesarja, cesarjeviča, od nadvojvod in načelnikov oblasti sprejet, ter tudi v cesarjevem gradu stanuje.

Češko vprašanje stopa zopet nekako bolj na površje. Danajski dopisnik „Narod. L.“ poroča, da bode zdaj, ko so na Dunaji zbrani vsi člani cesarske rodovine, sklicano veliko dinastično posvetovanje, v katerem se bode v prvi vrsti posvetovalo o češkem vprašanju. Posebno so baje dvorni krogi ene misli, da kraljevski grad praški ne sme ostati prazen. Pravijo, da pride tja nadvojvoda Franc Ljudvik, kateremu se ima tudi izročiti najvišja politična oblast na Češkem. Znano je pa Čehom, da je baš ta nadvojvoda zagovornik historičnih individualit kraljestev in dežela in da bi se vsled tega avstrijska dinastija postavila nasproti Češkej na to stališče, kakor ruska h kraljestvu poljskemu pred zadnjo revolucijo. Nadvojvoda Ljudvik umeje češki in otroci njegovi se v tem jeziku tudi podučujejo.

Slavnost Husova v Pragi na včerajšnji dan odločena, je bila prepovedala praška policija. Po deželi se je praznovala slavnost.

Na Ogerskem upa vladna stranka pri sedanjih volitvah tako zmagati, da bode imela v zboru tri četrtine poslancev za sebe.